

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk "FVB" teenustele klassides 35 ja 36 (taotlus nr 2 126 175).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement Deutschland mbH.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Saksa sõnamärk "FVD" teenustele klassis 36, mille alusel esitati vastulause teenuste registreerimisele klassi 36.

Vastulause osakonna otsus: Rahuldada vastulause, lükata kaubamärgi registreerimistaotlus osaliselt tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Vaidlustatud otsus rikub määruse (EÜ) nr 40/94⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna puudub vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosus.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

12. jaanuaril 2007 esitatud hagi — Frucona Košice versus komisjon

(Kohtuasi T-11/07)

(2007/C 56/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Frucona Košice a.s. (Košice, Slovaki Vabariik) (esindajad: advokaadid B. Hartnett, O. Geiss)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada komisjoni 7. juuni 2006. aasta otsus K(2006) 2082 lõplik riigiabi nr C25/2005 juhtumis;
- tühistada selle otsuse artikkel 1 täielikult või osaliselt;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja taotleb komisjoni 7. juuni 2006. aasta otsuse Slovaki Vabariigi poolt hagejale antud riigiabi kohta (C25/2005) tühistamist osas, kus hagejat loetakse ühisturuga kokkusobimatu riigiabi saajaks ning kohustatakse teda maksma Slovaki Vabariigile tagasi kogu maksusoodustust (maksuvabastust??) koos intressidega.

Oma hagi toetuseks esitab hageja järgmised kümme väidet:

Esimeseks väitis hageja, et komisjon tegi ilmse vea väidetava riigiabi summa arvutamisel.

Teiseks väitis hageja, et vaidlustatud otsus rikub põhilisi menetlusnorme ja EÜ artiklit 33. Hageja väidab tegelikult, et mitte konkurentsi peadirektoraat, vaid hoopis põllumajanduse peadirektoraat on pädev uurimist teostama ning tegema menetluslikke ja formaalseid toiminguid, mis viisid vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni.

Kolmandaks väitis hageja, et vaidlustatud otsus rikub ühinemislepingu IV lisa 3. jaotist, EÜ artiklit 253, EÜ artiklit 88 ja määrust nr 659/1999, kuna komisjonil ei olnud pädevust nimetatud otsust vastu võtta.

Neljandaks väitis hageja, et komisjon on teinud faktivea ning rikkunud õigusnormi EÜ artikli 87 lõike 1 kohaldamisel, kui ta leidis, et pankrotimenetlus on soodsam kui maksukokkulepe.

Viiendaks väitis hageja, et komisjon eksis ka sellega, et luges maksude täitemenetluse soodsamaks kui maksukokkuleppe.

Kuuendaks väitis hageja, et komisjon on ilmselgelt õigusnormi rikkunud ja teinud faktivea, võtmata enda kanda tõendamiskoorimist, rikkudes seega EÜ artikli 87 lõiget 1 ja EÜ artikli 253. Lisaks leiab hageja, et komisjon ei võtnud arvesse Euroopa Kohtu sätestatud norme eraõigusliku võlausaldaja põhimõtte kohaldamiseks.

Seitsmendaks väitis hageja, et komisjon on õigusnormi rikkunud ning teinud faktivea, kuna ta ei hinnanud piisavalt ega võtnud piisavalt arvesse tema käsituses olevaid tõendeid.

Kaheksandaks väitis hageja, et komisjon on õigusnormi rikkunud ning teinud faktivea, kui ta võttis arvesse ebaolulisi tõendeid, nagu maksuameti siseseid erimeelsusi.

Üheksandaks väitis hageja lisaks, et otsus rikub EÜ artiklit 253, kuna selle järeldused ei ole piisavalt põhjendatud.

Lõpuks märgib hageja oma kümnenda väitega, et komisjon eksis, kui ta ei teinud erandit maksukokkuleppele kui ümberkorraldusabile ja kuna ta kohaldas tagasiulatava jõuga 2004. aasta suunised ümberkorralduse kohta.